

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДФС)

Львівська пл., 8, м. Київ-53, МСП 04655, тел.: (044) 272-51-59, факс: (044) 272-08-41
www.sfs.gov.ua; e-mail: kabmin_doc@sfs.gov.ua, gromada@sfs.gov.ua Код ЄДРПОУ 39292197

16.01.2019 № 37199-99-10-03/14 На № _____ від _____

Н. Мороцька

[foi+request-44421-
a67824cd@dostup.pravda.com.ua]

Державна фіскальна служба України за результатами розгляду Вашого запиту на отримання публічної інформації від 10.01.2019 (вх. ДФС від 10.01.2019 № 75/зп) надає текст апеляційної скарги ДФС у справі № 826/2538/18 за позовом Насірова Романа Михайловича до Кабінету Міністрів України та Державної фіскальної служби України:

«...АПЕЛЯЦІЙНА СКАРГА

На рішення Окружного адміністративного суду м. Києва від 11.12.2018

Рішенням Окружного адміністративного суду міста Києва від 11.12.2018 (повний текст складено та підписано – 21.12.2018, отримано ДФС – 26.12.2018) у справі № 826/2538/18 задоволено позов Насірова Романа Михайловича (далі – Позивач, Насіров Р.М.) до Кабінету Міністрів України (далі – Кабмін, Відповідач1), Державної фіскальної служби України (далі – ДФС, Відповідач 2) про визнання протиправним та скасування рішення, поновлення на роботі:

визнано протиправним та скасовано розпорядження Кабінету Міністрів України від 31 січня 2018 року № 35-р «Про звільнення Насірова Р.М. з посади Голови Державної фіскальної служби України»;

поновлено Насірова Романа Михайловича на посаді Голови Державної фіскальної служби України;

стягнуто з ДФС на користь Насірова Романа Михайловича суму середнього заробітку за час вимушеного прогулу у розмірі 183342,84 грн. (сто вісімдесят три тисячі триста сорок дві гривні вісімдесят чотири коп.).

Звернуто до негайного виконання рішення суду в частині стягнення з Державної фіскальної служби України на користь Насірова Романа Михайловича суми заробітної плати в межах одного місяця в розмірі 18334,28 грн. без урахування обов'язкових податків і зборів та в частині поновлення

К
Державна фіскальна служба України
98/3П/99-99-10-03-14 від 16.01.2019

Насірова Романа Михайловича на посаді Голови Державної фіскальної служби України.

Стягнуто на користь Насірова Романа Михайловича суму сплаченого судового збору у розмірі 704,80 коп. за рахунок бюджетних асигнувань Кабінету Міністрів України.

ДФС вважає, що рішення Окружного адміністративного суду м. Києва від 11.12.2018 у справі № 826/2538/18 ухвалено з порушенням норм матеріального та процесуального права, без урахування усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення, що призвело до неправильного вирішення справи, виходячи з наступного.

За приписами частин першої та другої статті 242 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України) рішення суду повинно ґрунтуватися на засадах верховенства права, бути законним і обґрунтованим. Законним є рішення, ухвалене судом відповідно до норм матеріального права при дотриманні норм процесуального права.

Задовольняючи позовні вимоги, заявлені до ДФС, суд першої інстанції дійшов висновку щодо виплати Позивачу суми середнього заробітку за час вимушеного прогулу у розмірі 183342,84 грн.

При цьому судом зазначено, що із матеріалів справи вбачається, що сума заробітної плати позивача в межах одного місяця без урахування обов'язкових податків та зборів становить 18334,28 грн.

Відповідно до частини першої статті 235 Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП) у разі звільнення без законної підстави або незаконного переведення на іншу роботу, у тому числі у зв'язку з повідомленням про порушення вимог Закону України «Про запобігання корупції» іншою особою, працівник повинен бути поновлений на попередній роботі органом, який розглядає трудовий спір.

Згідно з частиною другою статті 235 КЗпП при винесенні рішення про поновлення на роботі орган, який розглядає трудовий спір, одночасно приймає рішення про виплату працівникові середнього заробітку за час вимушеного прогулу або різниці в заробітку за час виконання нижчеоплачуваної роботи, але не більш як за один рік. Якщо заява про поновлення на роботі розглядається більше одного року не з вини працівника, орган, який розглядає трудовий спір, виносить рішення про виплату середнього заробітку за весь час вимушеного прогулу.

Відповідно до абзацу 5 пункту 6 Постанови Пленуму Верховного Суду України від 24.12.1999 № 13 «Про практику застосування судами законодавства про оплату праці» задовольняючи вимоги про оплату праці, суд має навести в рішенні розрахунки, з яких він виходив при визначенні сум, що підлягають стягненню.

За приписами пункту 32 Постанови Пленуму Верховного Суду України від 06.11.1992 № 9 «Про практику розгляду судами трудових спорів» при присудженні оплати за час вимушеного прогулу зараховується заробіток за місцем нової роботи (одержана допомога по тимчасовій непрацездатності,

вихідна допомога, середній заробіток на період працевлаштування, допомога по безробіттю), який працівник мав в цей час. У випадках стягнення на користь працівника середнього заробітку за час вимушеного прогулу в зв'язку з незаконним звільненням або переведенням, відстороненням від роботи невиконанням рішення про поновлення на роботі, затримкою видачі трудової книжки або розрахунку він визначається за загальними правилами обчислення середнього заробітку, виходячи з заробітку за останні два календарні місяці роботи. Для працівників, які пропрацювали на даному підприємстві (в установі, організації) менш двох місяців, обчислення проводиться з розрахунку середнього заробітку за фактично пропрацьований час. При цьому враховуються положення Порядку обчислення середньої заробітної плати, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 лютого 1995 року № 100 (далі – Порядок).

Аналогічного висновку дійшов Верховний Суд України у постанові № 21-395a13 від 14.01.2014, в якій зазначено, що суд, ухвалюючи рішення про поновлення на роботі, має вирішити питання про виплату середнього заробітку за час вимушеного прогулу, визначивши при цьому розмір такого заробітку за правилами, закріпленими в Порядку.

Згідно зі статтею 27 Закону України від 24.03.1995 № 108/95-ВР «Про оплату праці» порядок обчислення середньої заробітної плати працівника у випадках, передбачених законодавством, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Середній заробіток працівника визначається за правилами, передбаченими розділом II Порядку обчислення середньої заробітної плати, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 08.02.1995 № 100 (далі – Порядок). Відповідно до п. 5 Порядку основою для обчислення загальної суми заробітку, що підлягає виплаті за час вимушеного прогулу, є середньоденна (середньогодинна) заробітна плата працівника, яка згідно з пунктом 8 цього Порядку визначається діленням заробітної плати за фактично відпрацьовані протягом двох місяців робочі (календарні) дні на число відпрацьованих робочих днів (годин), а у випадках, передбачених чинним законодавством, – календарних днів за цей період.

За правилами абзацу четвертого пункту 2 Порядку якщо протягом останніх двох календарних місяців працівник не працював, середня заробітна плата обчислюється виходячи з виплат за попередні два місяці роботи. Якщо і протягом цих місяців працівник не відпрацював жодного робочого дня, середня заробітна плата обчислюється відповідно до останнього абзацу пункту 4 цього Порядку.

Положеннями пункту 4 розділу III Порядку передбачено, що в інших випадках, коли нарахування проводяться виходячи із середньої заробітної плати, працівник не мав заробітку, не з вини працівника, розрахунки проводяться виходячи з установлених йому в трудовому договорі тарифної ставки, посадового (місячного окладу).

З урахуванням викладеного ДФС у відзиві на позовну заяву було зазначено, що відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 03.03.2017 № 134-р «Про відсторонення Насірова Р.М. від виконання повноважень за посадою Голови Державної фіскальної служби України» позивач був відсторонений від виконання повноважень за посадою Голови ДФС та посадовий оклад позивача становив 18000 грн.

Однак, судом першої інстанції в рішенні взагалі не зазначено розрахунку суми середнього заробітку за час вимушеного прогулу, не визначено кількість днів вимушеного прогулу. тобто, судом першої інстанції розрахунок зроблено з порушенням приписів розділу Порядку.

На думку суду, виходячи із розуміння вимушеного прогулу, кількість днів вимушеного прогулу визначається з дня звільнення та до винесення судом рішення про поновлення на роботі незаконного звільненого працівника, що в даному випадку становить 10 місяців.

При цьому, судом враховано розрахунок наданий позивачем, в якому зазначено загальну суму 183342,84 грн. та не враховано, що фактично період з 02.02.2018 по 11.12.2018 становить 10,5 місяців.

З огляду на викладене, суд першої інстанції зазначені положення Порядку не застосував, унаслідок чого дійшов помилкового висновку в частині суми стягнення середнього заробітку за час вимушеного прогулу.

На підставі вищевикладеного, керуючись ст. ст. 293, 295, 296 Кодексу адміністративного судочинства України, *прошу*

1. Відкрити апеляційне провадження за апеляційною скаргою ДФС.
2. Скасувати рішення Окружного адміністративного суду м. Києва від 11.12.2018 у справі № 826/2538/18 та ухвалити нове рішення, яким відмовити в задоволенні позовних вимог Насірова Романа Михайловича.
3. Повідомити ДФС про дату та час розгляду апеляційної скарги...».

Директор
Регуляторно-правового департаменту

Я. ШАШЕНКОВ